

Verslag Polderbende 25 mei 2025

Deze keer verzamelden we bij het grote ijzeren hek tegenover de camping. Het zag er naar uit dat er wat regen zou vallen deze wandeling, maar dat maakte niks uit want iedereen was er goed op gekleed.

De wandeling startte bij het glanshaverhooiland waar ooit allerlei zeldzame plantjes zijn uitgezaaid, dus daar gaan we naar op zoek. Er bloeit nog niet zo heel veel maar we zien de grote centaurie, brede ereprijs en vooral veel kleine beestjes. 1 van de kids heeft een loeppotje mee en maakt er dankbaar gebruik van om sommige beestjes een stukje mee te nemen.

Ook zien we een Sint Jansvlinder, mooi zwart met rode stippen. Op de vraag of die dood is krijgen we al snel antwoord; er zit toch beweging in! Maar het is gewoon nog te koud en nat voor de vlinder om weg te vliegen.

Hierna gaan we het kraaienbosje in. Wow! Heel veel kleine sprinkhaantjes die we daar zien rondhupsen, een uitdaging om die in het potje te krijgen 😊

We kijken nog even naar die hele grote dassenburcht. Hoe is het mogelijk dat ze dat zo kunnen maken, al die pijpen voor in- en uitgangen en het wordt nog steeds verder uitgebreid naar een grotere burcht.

Vlak bij de dassenburcht ligt een dode vos, die moesten we natuurlijk ook even goed bekijken. Er komen van allerlei dieren op af op zo een dood dier; eerst wat grotere dieren die wel een hapje lusten en daarna vele insecten die de restjes opeten. Dat er mensen zijn die daarin gespecialiseerd zijn om die insecten bij dode dieren te determineren verbaasde iedereen. Maar voor de entomoloog is dat een feestje om te kijken of er zeldzame kevertjes en beestjes tussen zitten.

Vanuit het bosje komen we terecht bij . . . water en blubber! Daar kunnen we niet aan voorbij gaan zonder even erin te gaan staan. We wijzen de kids erop dat daar waar zij erin zakken wij niet kunnen komen omdat wij zwaarder zijn en dus eerder wegzakken. Oke, dat is dan wel een reden om niet uit te willen proberen of ze nog verder kunnen in de blubber en we lopen verder.

Uit het bosje komen we bij nog een watertje, daar zien we mosselen. Eigenlijk best heel veel, wat betekent dat water van goede kwaliteit is.

In het enthousiasme mosselen te zoeken loopt bij sommige de laars vol, dus die moet even leeggeschud.

Hier is iets aan het graven geweest maar wat?? Jack heeft meteen het juiste antwoord, een stierenkuil!! De stieren gaan er vaak samen in staan, stoer doen naar elkaar, elkaar imponeren door zand te gooien met poten, maar schuren soms ook flink met hun hoofd en horens de grond los om dat dan op te gooien. Een paar kids willen dat wel proberen of ze ook dat zand zo hoog kunnen gooien en schoppen, maar daar komt best wat kracht bij kijken.

We lopen nog heel even langs het hele oude veldoventje, waar vroeger wat mensen in geschuld hebben, tijdens de oorlog, en dat is best indrukwekkend als je daarbij stilstaat.

Gelukkig hebben we Joep mee als gids want die wijst ons erop dat helaas de tijd vliegt en we toch echt weer terug moeten, dus klaphekje door en terug naar de ouders die staan te wachten.

Dat was weer genieten vandaag! Tot de volgende excursie, groetjes Joep, Theo Bram en Kitty